

Toy Story 2 - Spesialutgave

Toy Story 2 - Spesialutgave

En oppfølger er alltid en oppfølger, og er alltid dårligere enn originalen. I tilfellet Toy Story 2 må konvensjonene revurderes - denne oppfølgeren suger faktisk ikke.

Toy Story 2
John Lasseter, Ash Brannon, Lee Unkrich
Pixar, Disney
1999
Buena Vista
16:9 Fullskjerm
Dolby Digital 5.1
80 min.
2

5

En oppfølger som ikke suger

Oppfølgere suger, hvorfor suger ikke

Toy Story 2? Spør du meg er den på mange måter bedre enn nummer 1. Den har et bredere og mer fargerikt karaktergalleri, handlingen er mer spennende, og skurken Al har mer dybde og personlighet enn stereotype Sid i eneren. 35-åringer som meg er kanskje ikke hovedmålgruppen, men mitt lille testpanel bestående av Aksel (3) og Irma (5) syntes heller ikke nummer to sto tilbake for eneren. Motivene for å lage oppfølgere er sjeldent auteurens behov for å tappe av sin kreative kilde. Det er penger å tjene og det er få forunt å stå i mot mulighetene for å skape kontantstrøm. Dette er altså ikke surmaga kritikk av underholdningsindustrien (selv om den vaker rett under overflaten). Det er snarere en hyllest til John Lasseter for å tross alt gjøre de riktige tingene når først en toer var uunngåelig.

Jeg kommer tilbake til en forklaring av denne litt ulne inngangen til anmeldelsen av Disney og Pixars

Toy Story 2 fra 1999.

Som i

Toy Story er gutterommet til Andy åsted for begivenhetene. Buzz Lightyear er godt integrert i lekesamfunnet og har akseptert sin egen skjebne som nettopp leketøy og ikke vokter av intergalaktisk ro og orden. Forholdet mellom ham og Woody er bra og alt harmoni. Men ikke helt. Ved jevne mellomrom trues lekene med å forvises til støvhylla etter hvert som slitasje og utbrukthet melder seg. Da er også veien kort til hagesalget og i et heltmodig forsøk på å redde pingvinen Wheezy fra salgskassene, havner Woody i hendene på leketøyssamleren Al. Woody er en av de siste gjenværende eksemplarene av sin sort og Al kan innkassere store penger fra et leketøysmuseum i Japan for den komplette samlingen bestående av Jessie, Blinken og Stinke Petter, pluss mange andre spinoffgodbiter. De andre lekene med Buzz i spissen setter i gang en redningsaksjon for Woody, men spørsmålet er om Woody er interessert i å bli med tilbake til Andy eller heller vil tilbringe et liv i monter?

Toy Story 2 kretser rundt de samme temaene som *Toy Story* (og for så vidt alle filmene med signatur Pixar). Vennskap, lojalitet, samhold og sånn. Men den gjør det like elegant og kanskje litt mer interessant. Disneyana eller Disneyspinoff er et eget univers av samlere, kjøpere og selgere som hvileløst søker perfekte eksemplarer av Elefanten Elmer-såpe, De tre små griser-juletrebelysning eller Mikke Mus-telefoner (osv. osv.).

Toy Story 2 er naturlig nok ikke like mye friskt pust i 1999 som *Toy Story* var det i 1995. Men dette er absolutt ikke noe nedtur for Lasseter. Jeg håper likevel ikke at Lasseter & Co. gjør det til en vane å lage oppfølgere selv om det fungerer her. Det er noe trist med et selskap som begynner å resirkulere i stedet for å skape. Under Walt Disneys ledelse holdt Disneystudioet stand mot kreditorer og publikum som ville ha *Snøhvit 2* (nå enda hvitere). Oppfølgerne som Disney har levert under Michael Eisner burde utstyres med spyposer som tilbehør. Selv om Eisner er historie i Disney er det neppe håp om at ting blir så mye bedre, og sånn sett er

Toy Story 2 litt trist.

Toy Story 3 er under produksjon, uten John Lasseter og Pixar. Styreleder i Pixar Steve Jobs røk ukklar med eks-Disneysjef Michael Eisner og forhandlingene om en ny produksjonsavtale mellom selskapene brøt sammen. Disney eier imidlertid rettighetene til karakterene filmer som

Toy Story,

A Bugs Life og

Finding Nemo.

Til tross for alt dette, står ikke

Toy Story 2 tilbake for eneren i underholdningsverdi med et typegalleri jeg må innrømme det var hyggelig å møte igjen.

Utgivelsen:

Teknisk sett ser det bedre ut enn i eneren. Småting som ubehersket bruk av glans på alle overflater, tekstur i enkelte scener og detaljrikdom i bildet er forbedret og viser at her er det ikke snakk om sparebluss for å melke kua.

Bonusmaterialet på DVDen er OK, men ikke noe utover det ordinære. En liten kjepphest er at det burde være obligatorisk med kortfilm som bonus. Det er synd at ikke mer animert kortfilm får ta del i distribusjonen som tilbys via slike utgivelser. Hørte jeg et forbrukerkrav? Spinoff og leketøyssamlere er så spennende i seg selv at dette fenomenet kunne blitt viet oppmerksomhet. Se for eksempel Leonard Maltins intervju med Dave Smith i Disneyarkivet på *Silly Symphonies*-DVDen i Walt Disney Treasures-serien.

På DVD-ryggen kan man lese at man holder en «Ny utgave med restaurert bilde» i hånda. Uansett restaurering er det neppe behov for å erstatte din gamle versjon av *Toy Story 2* med denne. Har du den ikke, men er som meg skeptisk til oppfølgere? Legg skepsisen i en plastpose, knyt den igjen og kast den i søpla. Pixar leverer varene.

Anmeldt av Rune Kreutz, 30.12.05

Takk til Buena Vista for anmeldereksemplar

Relaterte utgivelser:

[Toy Story - 10 års jubileumsutgave](#)

[Toy Story \[Ultimate Toy Box\]](#)

[Toy Story 2 \[Ultimate Toy Box\]](#)

Ja

[toystory2_cover;](#)